

A TÖRTÉNELEM NAGY REJTÉLYEI

Roswell és az ufójelenségek

Kossuth

Roswell és az ufójelenségek

Kossuth Kiadó

Nem vagyunk egyedül a világegyetemben

Amikor 1971 januárjában az Apollo-14 fedélzetén a Holdra repültem, olyan élményben volt részem, ami megváltoztatta a világegyetemről alkotott elképzeléseimet. A visszaúton, miközben egy pillanatig a Földet néztem, megvilágosodtam, spirituális látomásom volt. Megértettem, hogy milyen kapcsolat van a világegyetemben található dolgok között, mely túlmutat a vizuális érzékelésen és a tudományos szemléleten. A felfedezés során fogalmazódott meg bennem az a gondolat, hogy a világegyetem jóval több egy élettelen anyagnál. A Földön kívül is léteznek életformák, melyek némelyike talán fejlettebb a miénknél. Amikor 1972-ben nyugdíjba

mentem a Haditengerésztől, megalapítottam a Szellemi Tudományok Intézetét (IONS – Institute of Noetic Sciences), melynek célja az emberi tudat és a megismerés formáinak tanulmányozása.

Később megfeledkeztem a földönkívüli életről, de az egyik hazavezető utamon ismét eszembe jutott.

Gyerekkoromban a családom Új-Mexikó állam egyik városában, Roswellben élt, ahol 1947 nyarán a roswelli incidens történt, melynek során állítólag egy ufó zuhant le, esetleg kettő ütközött össze, majd az amerikai katonák elszállították az űrhajót és az utasait. Elsőként a katonai személyzet hozta nyilvánosságra a történeteket, de később tagadták, hogy az eset megtörtént volna. A balesetet egy meteorológiai ballonnak tulajdonították.

Hallottam híreszteléseket a településen egy ufó lezuhásáról és arról, hogy hiányzott a szilárd bizonyíték ahhoz, hogy az esetet nyilvánosságra hozzák.

Néhány évvel az Apollón történt űrrepülés után visszatértem Roswellbe és meglátogattam számos barátomat, beleértve azokat a veteránokat is, akik érintettek voltak az 1947-es roswelli eseményekben. Az egyikük a seriffhivatalban dolgozott és a baleset helyszínére sietett, hogy irányítsa az átmenő forgalmat. Egy másik katonatisztként szolgált a roswelli légi bázison, ahova az ufó maradványait és a holttesteket szállították. A katonai hatóságok őket, többekkel együtt elhallgattatták. Évekkel később hajlandóak voltak megtörni a csendet. Nem akarták magukkal a sírba vinni ezt a titkos történetet, de valaki megbízható személynek akarták elmondani. Mivel én helyi fiú voltam és űrhajós lettem, aki hírnévre tett szert az Apollo-14 holdkomp pilótájaként, megfelelőnek tartottak. Elmesélték személyes történeteiket a roswelli incidenssel kapcsolatban. Az egyikük az ifjabb Jesse Marcel, akinek az édesapja, idősebb Jesse Marcel katonatiszt elsőként érkezett az incidens helyszínére.

A lezuhant űrhajó néhány darabját hazavitte és megmutatta a családjának, beleértve az ifjú Jesse-t is (aki egy könyvet is írt erről, és több filmben is mesélt a történetről). A másik információforrás egy temetkezési vállalkozó családtagja, Glenn Dennis volt, aki évekkel később, 1989-ben arról számolt be, tényleg voltak földönkívüli holttestek a roswelli katonai bázison.

Eleinte csak felkeltette az érdeklődésemet, később azonban mohó kíváncsiság hajtott,

hogy megtudjam, jártak-e idegenek a Földön. Ma már a bizonyítékok és a kutatások alapján meggyőződésem, hogy nem vagyunk egyedül a világegyetemben.

Bár az elmélet inkább feltételezésen, mint következtetésen alapul, civilek és katonák több tízezer vizuális észlelése, illetve radar-megfigyelése szerte a világon alátámasztja, hogy valami ismeretlen repked az égbolton. Számos szemtanú képzett kereskedelmi, illetve katonai pilóta. A fotóanyagok és a videófelvételek egyre gyűlnek. Több magas rangú kormánytisztviselő is megerősítette, hogy az ufók valóságosak és a földönkívüliek kapcsolatot létesítettek a Földdel. Az európai, köztük angol informátorok nevét azonban nem áll módomban nyilvánosságra hozni.

Nekem személy szerint nincs élményem ufókkal sem a Roswellben töltött gyerekkoromból, sem pilótaként, illetve űrhajósként az űrből. Mindazonáltal biztos vagyok benne, hogy a földönkívüliek látogatják a Földet.

Edgar D. Mitchell

A repüléstan doktora (MIT – Massachusetts Institute of Technology, Massachusetts-i Műszaki Egyetem)
A NASA űrhajósa, Apollo-program

6.
oldal

Bevezető

20.
oldal

Tervet szóttek Roswell eltitkolására?

22.
oldal

Átverés volt a földönkívüli boncolása?

28.
oldal

Idegenek a múltban

BIZALMAS

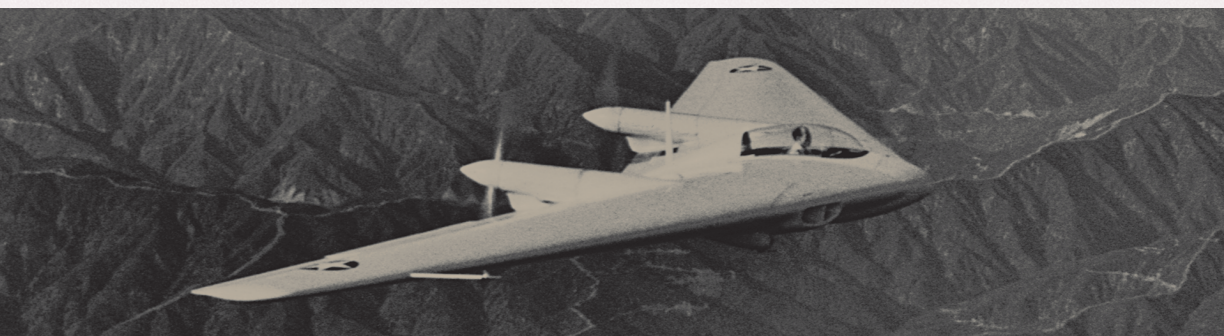
53-x számú eset: Moncla

KANADA

Az eset összefoglalása:
Egy pilóta

További híres észlelések

34.
oldal

Az ufókat a Földön gyártották?

42.
oldal

Szektákat hagytak ránk
a földönkívüliek?

44.
oldal

Roswell: az ufókorszak kezdetete

A „repülő csészealj” jelenség 1947-ben vette kezdetét, amikor az új-mexikói sivatagban, állítólag földönkívüli legénységgel a fedélzetén, lezuhant egy űrhajó. Némely esemény pontos dátuma nem ismert, ám a legtöbb forrás szerint a bemutatott események az év júniusában és júliusában történtek. A mítosz és a valóság határán lévő ufóészlelések egészen napjainkig folytatódnak.

Avihar 1947 júliusában csapott le Új-Mexikó államra. Roswell városától 120 kilométerre északra William Mac Brazel farmer és a fia több szétszóródott, felismerhetetlen törmeléket találtak, melyeket később egy helyi lapban úgy jellemeztek, mint „ragyogó tárgyak, amik gumiszalagokból és valamilyen alufóliára hasonlító, de szinte törhetetlen anyagból készültek”.

Július 6. és 7. között Brazel telefonon tájékoztatta a körzeti seriffet a talált roncsokról, aki pedig beszámolt a történetekről a roswelli légi bázisnak. Néhány órával később Brazel kíséretében Jesse Marcel őrnagy és egy ismeretlen civil férfi összeszedték

a földön szétszóródott törmelékeket. Lehetséges, hogy a településen már elterjedt a repülő csészealj lezuhanásának a híre.

A roswelli emberek már valószínűleg korábban értesültek a szokatlan űrhajókról. Ezeket június 24-én észlelte Kenneth Arnold, miközben a washingtoni Mount Rainier közelében repült. A civil pilóta kilenc, szabályos alakzatban haladó repülő tárgyat látott, melyek rendellenes mozgását a „vízbe dobott csészealjakéhoz” hasonlította. Az interjút készítő újságíró a hajókat a mozgásuk formája alapján „repülő csészealjakra” keresztelte.

A szóhasználat valószínűleg annyira elterjedt, hogy a légierő az első közleményében „megerősítette”, hogy

Roswell közelében lezuhant egy repülő csészealj. Az első közlemény után azonban újabbat adtak ki.

Amilyen gyorsan elérte a hír az amerikai és a külföldi szerkesztőségek nagy részét, úgy érkezett a parancs, hogy a roncsokat szállítsák el a texasi Fort Worth-be.

A bázison Roger M. Ramey tábornok teljesen átírta az első közlemény kifejezéseit és elnézést kért az elkövetett hibáért, továbbá azt állította, hogy a rejtélyes maradványok a valóságban egy meteorológiai ballonnól származtak.

Lehetséges, hogy a katona úgy vélte, így lezárhat egy témát, amely jóval több magyarázatot követelt volna, mint amennyit adtak. Akaratán kívül nyitva hagyott egy olyan kérdést, amelyre még 60 évvel később sem kapott a világ magyarázatot.

SCULLY BIZONYÍTÉKAI

A földönkívüliek iránti lelkesedés fokozódott és az Egyesült Államokban korábban tapasztalt észlelések a világ más tájain is megjelentek. Három évvel Roswell

után, 1950-ben megjelent Frank Scully újságíró *Behind the Flying Saucers (A repülő csészealjak mögött)* című könyve, melyben összegyűjtötte a bizonyítékokat a lezuhant űrhajókról. Noha Scully nem tesz említést a roswelli esetről, sikerült rávennie egy szemtanút, hogy meséljen az Új-Mexikó területén lezuhant három repülő csészealjról és a szerencsétlenségek helyszínén talált 37 holttest jellemzőiről. A Scully által megnevezett források között volt egy bizonyos Newton Silas és egy „Doktor Gee”-nek

nevezett tudós, aki elmesélte, hogy 1948-ban lezuhant egy repülő csészealj az új-mexikói Aztecben. Az űrhajó szerkezetében nem keletkezett jelentős kár, az 1,10 méter magas egyedekből álló legénység viszont azonnal meghalt. Úgy tűnt, hogy miután beléptek a légkörbe, elégték a forróságtól. A vezérlőpaneleken csak ismeretlen írásjelekkel ellátott gombokat lehetett látni. „Doktor Gee” érdekes adattal szolgált: az űrhajón nem volt fürdőszoba, amiből arra következtettek, hogy

a teremtmények csak rövid utakra indulhattak. Ekkor vetődött fel annak a lehetősége, hogy az utazók a Vénuszról érkeztek. Scully közvetlen stílusú könyvében egyszerűen magyarázta el, például, a mágnesességet, melynek köszönhetően sok könyvet eladott, a szemtanúk vallomásait azonban nem ellenőrizte, így az elismerés elmaradt. Ráadásul két évvel később J. P. Cahn újságíró bebizonyította, hogy a rögtönzött kutató minden „tudományos” magyarázata képtelenség.

REPÜLŐ CSÉSZÉALJ

Ilyennek látták a Roswellben észlelt első ufót. Az ilyen észlelések később egyre gyakoribbá váltak.

Cahn kiderítette, hogy a Silas és a „Doktor Gee” nevek két, hosszú bűnlajstrommal rendelkező szélhámost takartak (Silas M. Newtont és Leo A. Gebauert). Földet árultak a sivatagban az elővigyázatlan embereknek, akikkel elhitették, hogy nagy olajkészletek rejtőznek a föld alatt.

A megsemmisítő feljegyzésben az újságíró megkérdőjelezte Scully írását, de végül elismerte, hogy az írórt megtévesztették. Mindazonáltal Scully könyve évekkel később újabb lendületet adott a Roswelli esetnek és vitathatatlanul a földönkívüliekkel való kapcsolat etalonjává tette.

Az újbóli megjelenés Scullyt igazolta, akinek a tiszteletére az *X-akták* című sorozatban az egyik főszereplő, a kétérdő doktornő, Dana Scully az ő vezetéknévét kapta.

A NAGY ÖSSZEESKÜVÉS

1950-ben Donald Keyhoe, a haditengerészet egyik pilótája és sci-fi-író magyarázatot követelt a légierőtől az amerikai égboltot elárasztó fényekkel kapcsolatban. Keyhoe, akit sértett a hivatalos válasszok hiánya (és figyelmen kívül hagyta, hogy az USA és a Szovjetunió között hidegháború folyik), arra jutott, hogy kormánya titkos megállapodást kötött a földönkívüliekkel, ami megmagyarázta a hallgatást. A félrevezetések végtelen láncolatába, a hitelét vesztett igazságokba és a felnagyított hazugságokba vetett hit indította el az ufókhöz kapcsolódó egyik leggyakoribb témát: az összeesküvéselméleteket.

Ezekből a feltételezésekből születtek meg az ufókultúra altémái, mint a Men in Black (vagyis a Fekete Ruhás Emberek), a földönkívüliek emberablásai, és a „szürke” földönkívüliek gonosz tettei, melyeket filmen és tévében is több-

ször feldolgoztak. Hamarosan megfogalmazódott az az elképzelés is, hogy a világűr távoli területeiről más, ezáltal jóindulatú teremtmények is meglátogattak minket, akik helyreállították az egyensúlyt jó és rossz között.

HÍVŐK ÉS KÉTELKEDŐK

A 70-es évek elején két határozott álláspont került szembe egymással az ufológia területén. Az egyiket két irányadó tudós, az amerikai Josef Allen Hynek és a francia születésű Jacques Vallée képviselte, akik tudományos szempontból próbáltak magyarázatot találni a jelen-

ségre. A másikat a svájci szerző, Erich von Däniken képviselte, aki azt az elképzelést hirdette, hogy a földönkívüliek már a múltban is jártak a Földön. Könyvei, *A jövő emlékei*, *Vissza a csillagokhoz*, *A Kosmosz üzenete* és minden története, melyeket a múltbéli földönkívüli kapcsolatok és hatások felfedezésének szentelt, komoly károkat okoztak a tudományos ufológának.

Végül Hynek és Vallée hátat fordítottak a földönkívüliek kutatásának. Mindazonáltal a fikció szintjén egyikük sem mondott le a kalandokról. Hynek tanácsadóként

A TÖRMELEKEK

A légierő 8-as különítményében szolgáló Roger Ramey dandártábornok és Thomas Dubose ezredes a fémdarabokat vizsgálják, amiket egy Roswelli farmer talált. 1947. július 8-án arra a következtetésre jutottak, hogy a törmelékek egy meteorológiai ballonnól származtak.

51-ES KÖRZET

A műholdfelvételen láthatók a titkos katonai bázis létesítményei, ahova a Roswellben lezuhant ufó roncsait szállíthatták. A Nevada államban található bázis tevékenységei mindig gyanút keltettek.

vett részt Steven Spielberg *Harmadik típusú találkozások* című filmjében, míg Vallée alakját François Truffaut, francia rendező alakította a filmben.

1980-ban jelent meg egy könyv, ami újjáélesztette a roswelli incidenst és talán magyarázatot is adott az esetre. Ebben az évben adták ki Charles Berlitz és William Moore *Roswell Incident*, magyarul *A roswelli UFO katasztrófa* című könyvét. Moore és Stanton Friedman ufológus harminc évvel a roswelli incidens után interjút készítettek a túlélőkkel,

illetve az esetben érintettek rokonaival. Meglepődtek, hogy a szemtanúk többsége azt állította, hogy ufót látott. Ezzel az anyaggal és Charles Berlitz közreműködésével, aki addigra az *Atlantisz – Az elsüllyedt kontinens titka*, *A Bermuda-háromszög* és *A Philadelphia-kísérlet* című könyveivel már ismert író volt, rekonstruálták a roswelli incidenst.

Berlitz összegyűjtötte a szemtanúk vallomásait és más szemszögből vizsgálta meg Frank Scully könyvét is. Berlitz szerint az a tény, hogy Scully nem tett említést

a könyvében Roswellről, összefüggésben állhat azzal, hogy minél előbb közzé akarták tenni a közvéleményt megrázó felfedezéseket.

Berlitz szerint Scully a cenzúráról való féltelme miatt nem említette, hogy az események valójában Roswellben történtek. Berlitz és társ-szerzője Scully forrásainak, Silas Newton úrnak és „Doktor Gee-nek” a gyanús kilétéről egyenesen azt állították, hogy a kormány akciójáról volt szó, hogy hiteltelenné tegye a vallomásokat. A hétköznapi újságíró a nagy összeesküvés szolgálatában!

A MÚLT ÉS A JÖVŐ KÖZÖTT

A roswelli incidens jelentősége abban állt, hogy kérdéseket vetett fel és az esetnek köszönhetően megszületett a kutatók sajátos csoportja, akik olyan tárgyakat tanulmányoznak, melyek észlelését tagadják.

Ezeket a kutatókat a '60-as évektől nevezik „ufológusoknak”, amikor elterjedt az UFO betűszó – *Unidentified Flying Object*, vagyis azonosítatlan repülő tárgy. (Ezt a mozaikszót eredetileg az USA légierőjének pilótái használták minden azonosítatlan repülő tárgyra,

M-G-M's

WAR OF THE WORLDS

IM WELTALL

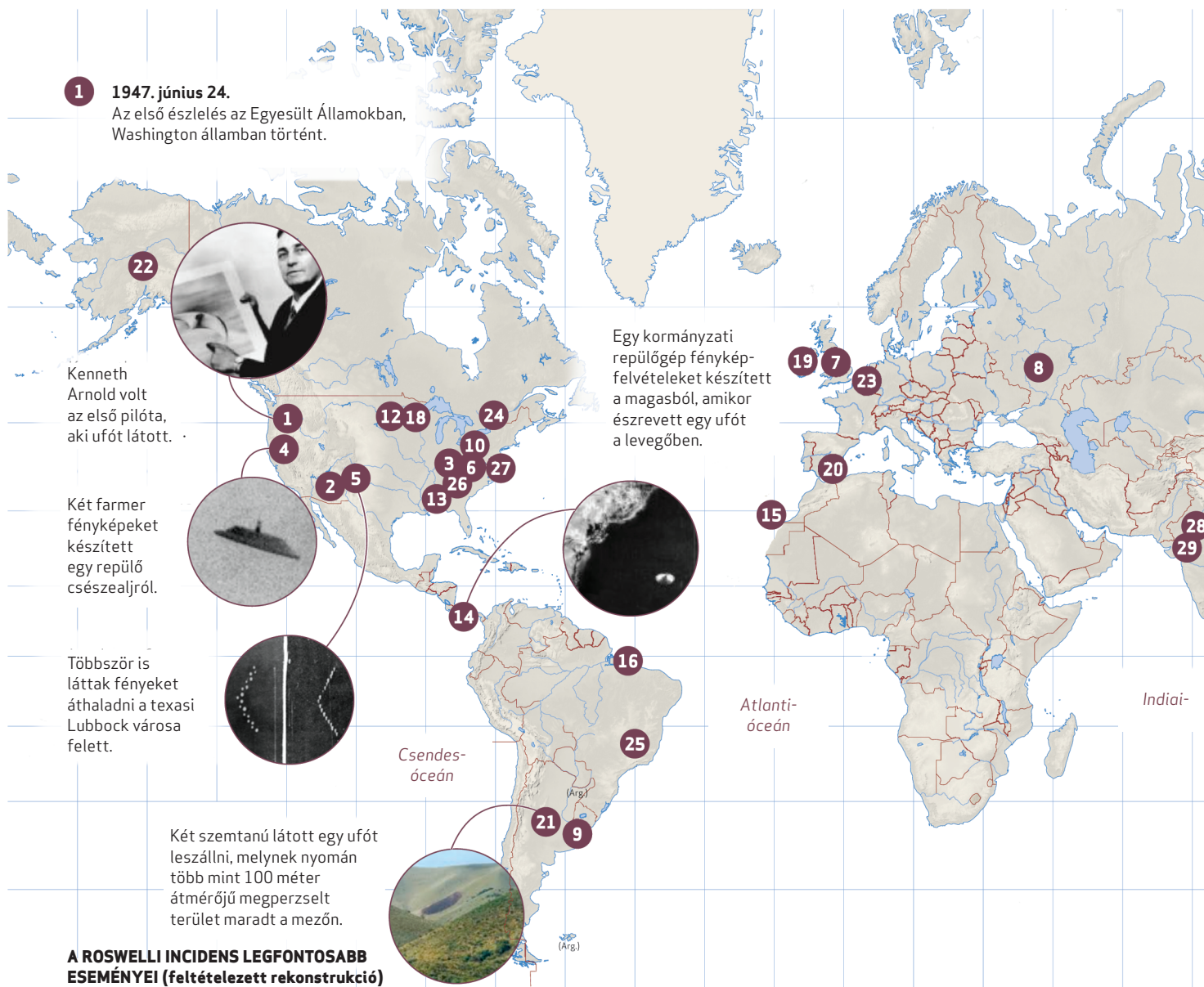
in FARBE und CINEMASCOPE

Egy kép a *Tiltott bolygó* (*Forbidden Planet*, 1956) című filmből, amelyet a műfaj és a korszak kiemelkedő alkotásaként tartanak számon. A hidegháború és az űrkutatás kezdeti időszakában gyorsan felívelt a sci-fi népszerűsége. A filmes technika és a látványvilág mai szemmel nézve még kezdetleges, de a közönség igényei sem voltak túlzóak. A sok száz korabeli „tudományos-fantasztikus” film többsége hatásvadász, az olcsó képregények világát idéző darab, de a *Tiltott bolygó* gondolatébresztő, filozofikus alkotás. A *Star Wars*-sorozat, a *2001: Űrodüsszeia* vagy a *Mátrix*-filmek ennek a vonulatnak a folytatói.

Ufók világszerte

1947-ben az Egyesült Államokban történt a roswelli incidens, ami az egész világon létrehozta az ufójelenséget. Azóta megszorodott az állítólagos földönkívüli űrhajók észlelése. Időrendben mutatjuk az egyes földrészekén történt legfontosabb eseteket.

	1947. június 24.	1947. július 5.	1947. július 8.	1947. július 9.	1950
	Arnold pilóta első észlelése. Megszületik a „repülő csészealj” fogalma.	Mac Brazel farmer törmeléket talál a földjén, melyeket az új-mexikói roswelli bázis 509-es egységének katonái vittek el.	Walter Haut főhadnagy, a bázis információs tisztje közli, hogy egy repülő csészealj zuhant le.	A Fort Worth-i (Texas) katonai bázis egyik tábornoka cáfolja, hogy űrhajó lett volna.	Megjelenik Frank Scully <i>A repülő csészealjak mögött</i> című könyve, melyben több földönkívüli holttestről tesznek említést.

rejtélyek

Hogyan rendszerezik a földönkívüli szállító eszközökkel és lényekkel történő találkozásokat?

Josef Allen Hynek csillagász és ufológus 1972-ben három csoportba rendszerezte az észleléseket. Az első típusú találkozás során kevesebb mint 150 méterre érzékelik a repülő tárgyat, a második típusú találkozásnál repülő tárgy nyomaira, illetve maradványaira bukkanak, míg a harmadik típusú találkozásnál a szemtanú közvetlen kapcsolatba kerül az űrhajóval, illetve az utasaival.

DÁTUM	HELY	DÁTUM	HELY
2 1947. július 8.	Roswell, Új-Mexikó Egyesült Államok	16 1977. szeptember	Islas Corales, Pará Brazília
3 1948. január 7.	Kentucky, Egyesült Államok	17 1978. december 21.	Āikoura, Dél-sziget, Új-Zéland
4 1950. május 11.	McMinnville, Oregon Egyesült Államok	18 1979. augusztus 27.	Minnesota Egyesült Államok
5 1951. augusztus 25.	Lubbock, Texas Egyesült Államok	19 1979. november 9.	Livingston, Skócia Egyesült Királyság
6 1955. augusztus 21.	Hopkinsville, Kentucky Egyesült Államok	20 1979. november 11.	Valencia Spanyolország
7 1957. május 20.	Milton Torres, Egyesült Királyság	21 1986. január 9.	Capilla del Monte Córdoba, Argentína
8 1959. február	Dylatov-hágó, Szovjetunió	22 1986. november 17.	Alaszka Egyesült Államok
9 1965. december 1.	San Miguel, Buenos Aires, Argentína	23 1990. március 30.	Ans, Vallónia Belgium
10 1965. december 9.	Kecksburg, Pennsylvania, Egyesült Államok	24 1990. november 7.	Montréal, Québec Kanada
11 1966. április 6.	Clayton South, Victoria Ausztrália	25 1996. január 20.	Varginha, Minas Gerais, Brazília
12 1966. augusztus 25.	Dakota del Norte, Ausztrália	26 2002. január 14.	Paintsville, Kentucky, Egy. Áll.
13 1969. január 6.	Leary, Georgia, Egyesült Államok	27 2005. április 27.	Washington, DC. Egyesült Államok
14 1971. szeptember 4.	Arenal, Costa Rica	28 2007. március 3.	Új-Delhi India
15 1976. június 22.	Kanári-szigetek, Spanyolország	29 2007. március 7.	Új-Delhi, India

1980

1994–1997

1995

1998

2006

Megjelenik Charles Berlitz és William L. Moore *A roswelli UFO katasztrófa* című könyve, ami megerősíti az űrhajóról és az idegenekről alkotott elképzelést.

Az amerikai légierő nyilvánosan beismeri, hogy egy kísérleti ballon volt, amivel a szovjetek után akartak kémkedni. Kódneve a „Mogul-projekt” volt.

Bemutadják Ray Santilli filmproducer *UFO-boncolás* című rövidfilmjét.

Elterjed egy másik, a boncolásról készült felvétel híre és felvétődik, hogy a korábban bemutatott film egy rekonstrukció volt.

Bemutadják az *UFO-boncolás* című vígjátékot, mely szerint a híres film az állítólagos korábbi boncolás rekonstrukciója volt, amiből csak részletek maradtak fenn.

jóllehet, azokról szinte mindig kiderült, hogy teljesen hétköznapi objektumokról volt szó.)

Már az észlelések kezdetén több olyan elmélet született, mely megmagyarázta a látogatásokat és a rejtőzködés okát. De ahogy a vizsgált tárgy elillant, az ufológusok rájöttek, hogy létezik egy hely, ahol nyomon lehet követni a jelenlétüket és nem kell fények vagy ellentmondásos és vitatható bizonyítékok után kutatni.

Ez a hely a múlt volt. E hosszú, mozdulatlan időben a különböző kultúrák és civilizációk szinte mindegyike mágikus és szent kapcsolatban állt a mennybolttal.

Egyébiránt monumentális alkotásaik jelentették a legfőbb bizonyítékot az égi és felsőbb jelenlétre, amiben hamarosan az ember múltjának teremtményét látták.

Az egyiptomi piramisok építésének, az óriási Nazca-vonalak keletkezésének és a minden kultúrában megtalálható égi fohásznak a rejtélyére meggyőző erejű bizonyítékként szolgáltak a világűrből érkező látogatók. A tanulmányuk a „Földönkívüli Kreacionizmus” nevet kapta.

A bibliai versek sem kerülhették el a földönkívüli szemlélet szerinti értelmezést. Egyszerre a Mózeset a pusztában vezető felhőből, mely mindig a sátor felett volt, egy ufó lett. Az angyalok, akik Lótót figyelmeztették, hogy meneküljön el Szodomából, valójában szintén földönkívüliek voltak. Ebből a megközelítésből könnyen azonosították az Ezékiel próféta előtt az égből leereszkedő szekeret egy földönkívüli járművel. Ezeket az elképzeléseket csak egy lépés választotta el a vallások alapításától. Így születtek meg az ufóhívó szekták, melyek hite szerint Jézus egy ufón fog visszatérni.

A FOLYTATÁS

A 80-as években az ufójelenség továbbra is fontos szerepet töltött be a Földön. A kapcsolatfelvétel új formái születtek, olyan egyházak és vallások jöttek létre, melyek alapját a repülő csészealjok és a földönkívüliek jelentették – mindehhez pedig nem is volt szükség személyes találkozára. Sokan ugyanis médiumokon, illetve automatikus íráson keresztül

léptek kapcsolatba az idegenekkel. Egyre gyakoribbá váltak a félelmetes, földönkívüliek által elkövetett emberablások is, ami az Egyesült Államokban valóságos pszichózishoz vezetett, melynek következtében számos pszichológus erre a területre szakosodott. A fentiekkel kapcsolatban elterjedt az a hír, hogy a földönkívüli „hálószo-ba-látogatók” kis készülékeket ültettek be az emberekbe, amelyekkel megfigyelhették őket. Sőt még olyan esetekről is érkezett jelentés, hogy alvás közben nőket termékenyítettek meg, akiknek földönkívüli gyerekeik születtek.

Végül 1989-ben leomlott a berlini fal és ezzel véget ért a 44 évig tartó hidegháború. Az esemény hatására a Pentagon hatalmas mennyiségű titkosított anyagot hozott nyilvánosságra, és végre kiderült az igazság Roswellről is.

1994 januárjában az amerikai légi-erő beismerte, hogy 1947 júliusában nem egy meteorológiai ballon és nem is egy ufó zuhant le. Valójában egy olyan kísérleti ballonrendszerrel volt szó, amellyel nagy magasságban, a légkör hanghullámaait megfigyelve a szovjetek titkos atomkísérletei után kémkedtek. Az akció a *Mogul Project* nevet viselte, és a pontosság kedvéért még azt is elárulták, hogy a roswelli incidens során a 4-es számú ballont engedték fel.

MEGOLDÓDOTT A REJTÉLY?

Nem. Újabb magyarázatok láttak napvilágot, amelyekbe még a nácikat is belekeverték. Így született meg az elmélet, hogy a repülő csészealjok a hitleri Németországban gyártott mechanikus szerkezetek voltak, melyekkel a Harmadik Birodalom felső vezetői délre, pontosabban egy fűtött bázisra tudtak menekülni az Antarktiszra.

Arra pedig senki sem számított, hogy 1995-ben egy szinte teljesen ismeretlen brit tévéproducer, Ray Santilli világgá kürtölte, hogy birtokában van egy felvétel a boncolásról, amit a légierő végzett az egyik olyan földönkívülin, aki az űrhajójával együtt zuhant le 1947-ben a roswelli incidens során. A felvételt 1995. augusztus 28-án lehetett megnézni – és az felkavarta az állóvizet.

Jacques Vallée

1939–

A matematikus, asztrofizikus és ufológus Vallée Franciaországban született. Részt vett a NASA számára készülő, a Marsot bemutató első digitális térkép elkészítésében. Miután látott egy ufót Párizsban, érdeklődni kezdett a jelenség iránt. 1961-ben kezdett a francia főváros csillagvizsgálójában dolgozni, ám a következő évben az Egyesült Államokba költözött.

A földönkívüliekről alkotott elmélete sokat változott az idők során. Kutatta a kapcsolatot az ufók, az egyes vallások és kultuszok, a megmagyarázhatatlan észlelések és a pszichés jelenségek között. Felvetette, hogy a földönkívüliek voltaképp egy másik dimenzióból érkeztek a bolygókra, és akár háromnál több dimenzióban is létezhetnek egyszerre – ami megmagyarázza azt is, miért nem sikerül észlelni őket. Ő adta Steven Spielberg *Harmadik típusú találkozások* című filmjének egyik szereplőjéhez – a tudományos háttérrel rendelkező ufológushoz – az ihletet.

Legismertebb műve a *Passport to Magonia: From Folklore to Flying Saucers (Útlevel Magoniába: a folklórtól a repülő csészealjokig, 1969)*.

ASZTROFIZIKUS

Az ufójelenséget előítéletektől mentesen és tudományos ismereteinek szigorával közelítette meg.

Josef Allen Hynek

1910–1986

Az Egyesült Államokban született Hynek csillagász, tanár és ufológus volt. A légierő tudományos tanácsadójaként együttműködött a Sign- (1947–1949), a Grudge- (1949–1952) és a Kék Könyv-projektben (1952–1969), melyek az ufóészlelésekről szóló bejelentéseket vizsgálták. Hynek tette le a földönkívüliekkel való találkozások osztályozási rendszerének alapjait. 1972-ben jelent meg az *UFO Experience* (UFO-élmény), majd három évvel később a Vallée-vel közösen írt könyve, a *The Edge of Reality* (A realitás határai). Az ufókkal

kapcsolatos nézeteit élete során többször is megváltoztatta, bár amellett kitartott, hogy a világ-egyetem hatalmas, számos csillaga sok millió évvel idősebb a Napnál, s ezért valószínű, hogy az a technológia, amely – elméletben – magyarázatul szolgálhat az ufójelenségekre, bizonyosan létezik már valahol.

BUZGÓ Hynek megszállottan nézett át minden egyes esetet, és rendszerezte az észleléseket, de élete végén inkább szkeptikusnak vallotta magát.

Philip J. Corso

1915–1998

Az amerikai hadsereg alezredese a *The Day after Roswell* (A roswelli titok, 1997) című könyvével vált ismertté, amiben azt állította, hogy a baleset helyszínén talált földönkívüli technika tette lehetővé az optikai szál, a lézersugár, az integrált áramkör és a kevlár (szintetikus poliamid) kifejlesztését.

VITATOTT Nem sokkal a halála előtt megjelent könyve kételyeket ébresztett a férfi memóriáját illetően.

Stanton T. Friedman

1934–2019

Amerikai atomfizikus és ufológus. A roswelli incidens egyik civil kutatója több esszét is írt az állítólagos Majestic-12-ről – e kódnev egy politikusokból, tudósokból és katonatisztekkel álló, az ufókkal kapcsolatos információk eltitkolására törekvő szervezetet takar. Írt Betty és Barney Hill 1961-es elrablásáról is.

VÁDLÓ Állítása szerint a roswelli incidenst eltitkolták. Az amerikai kormány és a földönkívüliek közötti összeesküvés elméletében hitt.

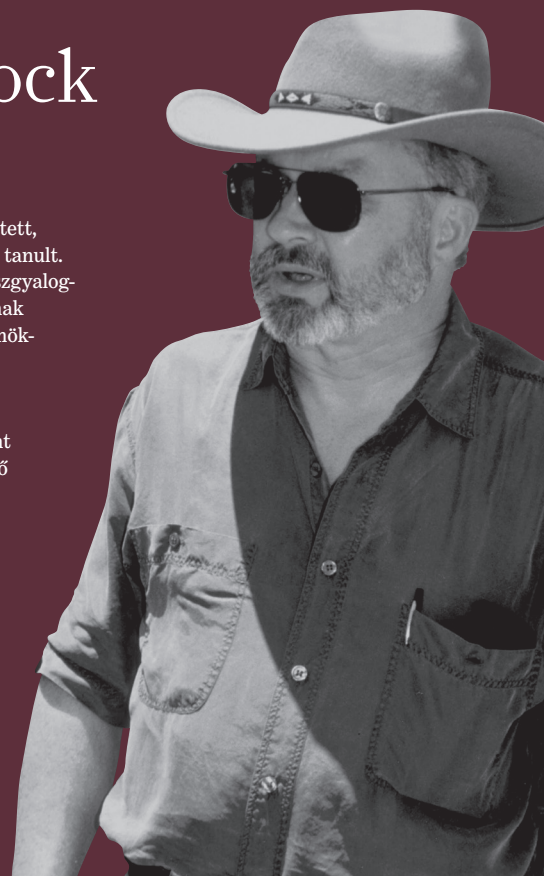
Karl Pflock

1943–2006

Az Egyesült Államokban született, filozófiát és politikatudományt tanult. Szolgált az Amerikai Tengerészgyalogságnál és a légierőnél. A CIA-nak dolgozott és Ronald Reagan elnöksége alatt védelmi államtitkár-helyettes volt.

Kritikus szemmel közelített az ufológiához. Elmélete szerint a roswelli mítosz két különböző pillanatban történt esemény egyesítéséből született meg, a Mogul-projekt ballonjának lezuhanásából és egy emberek által vezetett repülő balesetéből, amiben meghalt a pilóta.

SZKEPTIKUS Hírszerző múltjával észszerű magyarázatot keresett a roswelli legendára – nézetei azonban nem lettek népszerűek.

Egy ufó szerkezete

Az űrhajókat kezdetben „repülő csészealjagnak” hívták. Később az ufó megnevezés terjedt el, melyet a katonai repülésben használtak az azonosíthatatlan repülő tárgyak megnevezésére. Napjainkban az ufó általánosságban véve „földönkívüli űrhajót” jelent.

A roswelli űrhajó

A képen egy ötfős űrhajó képzeletbeli reprodukciója látható. Alapját a George Adamski által megfigyelt típus adja, ám a megalkotásánál figyelembe vették a különböző, eddig nem bizonyított eseteknél, köztük az 1947-es roswelli incidensnél felvett tanúvallomásokat is.

PILÓTAFÜLKE

Az űrhajók kis hatótávolságúak voltak, mivel az anyahajóról haladtak meghatározott célpontok felé. A legfelső szinten kapott helyet a legénység, alul pedig az energia-rendszerek.

- 1 Parancsnoki szék
- 2 Pilóta széke
- 3 Fedélzeti mérnök széke
- 4 Szkafander és űruha
- 5 Vezérlők
- 6 Monitorok

Különleges kijelzők

Néhány elrabolt ember a tévéképernyőhöz hasonló, átlátszó, függőleges helyzetben álló, mindkét oldalról nézhető üveg-lapokat figyelt meg.

Gépház

Számtalan elmélet született ezeknek az űrhajóknak a meghajtásáról és az energiájáról. Hangtalanul repültek és nagy sebességnél láthatatlanná váltak.

Bejárat és kijárat

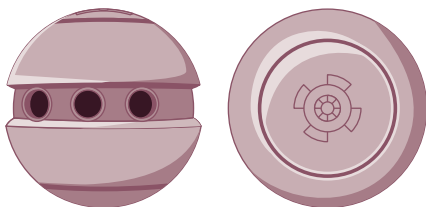
A kabinba egy üvegcsövön keresztül lehetett bejutni az űrhajóba. Ezen a csövön keresztül, lebegve léptek be, illetve távoztak a földönkívüliek.

Ufótípusok

A számtalan észlelt forma közül a szemtanúk az alábbi ötöt látták a leggyakrabban:

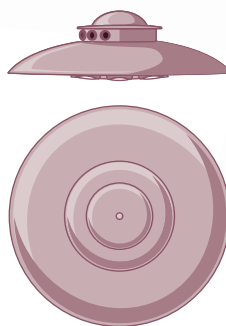
Foo-Fighter

A kis méretű tárgyakat a 2. világháború alatt pilóták látták.

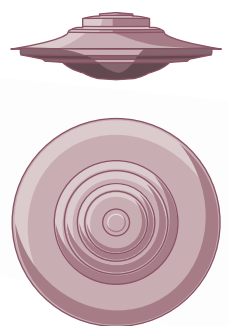
Adamski

„lámpaformája” George Adamski a Colorado-sivatagban fényképezte le 1952. december 13-án.

Plejádi

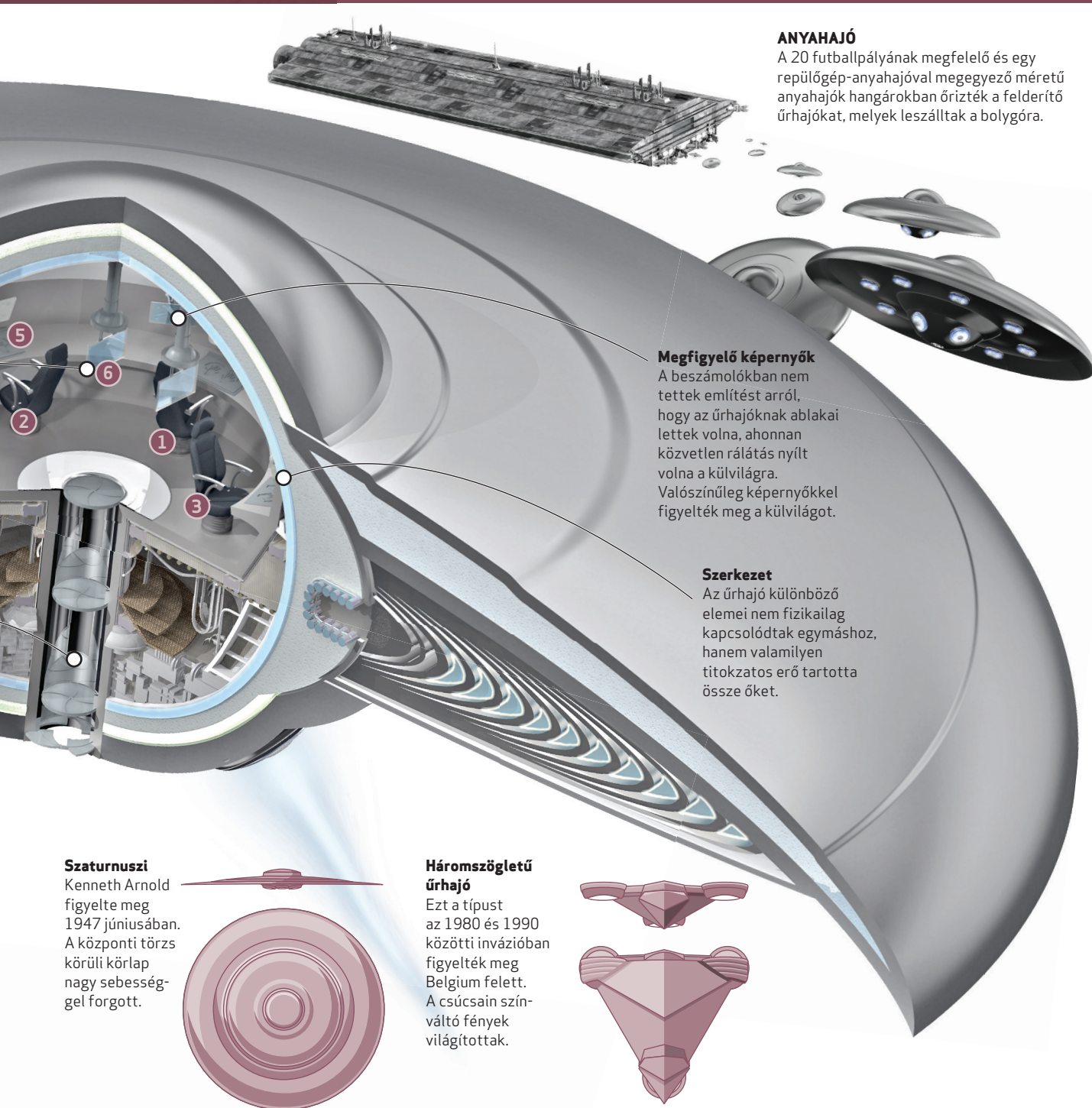
1975-től a svájci Billy Meier meglepően éles képeket kezdett készíteni egy űrhajó-típusról, ami szerinte a Plejádokról származott.

rejtélyek

A világegyetem melyik részéről érkeztek a roswelli idegenek?

Stanton Friedman szerint a Zeta Reticuli kettős csillaghoz közeli bolygóról származtak. Az ufológus úgy vélte, hogy ugyanolyan földönkívüliek voltak, mint akik 1961-ben elrabolták a Betty és Barney Hill házaspárt, mely a földönkívüli eltérítések első ismertté vált esete volt. Friedman, aki az esetet vizsgálta, arra jutott, a félelmetes „szürkékről” volt szó, olyan földönkívüliekről, akik mindig nagyfokú erőszakot tanúsítottak az emberek iránt.

ANYAHAJÓ

A 20 futballpályának megfelelő és egy repülőgép-anyahajóval megegyező méretű anyahajók hangárokból őrzik a felderítő űrhajókat, melyek leszálltak a bolygóra.

Megfigyelő képernyők

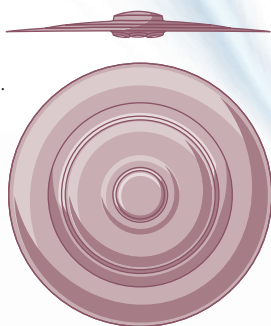
A beszámlókban nem tettek említést arról, hogy az űrhajóknak ablakai lettek volna, ahonnan közvetlen rálátás nyílt volna a külvilágra. Valószínűleg képernyőkkel figyelték meg a külvilágot.

Szerkezet

Az űrhajó különböző elemei nem fizikailag kapcsolódtak egymáshoz, hanem valamilyen titokzatos erő tartotta össze őket.

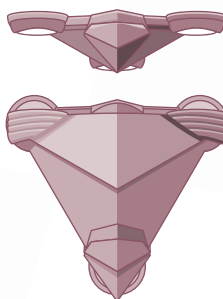
Szturnuszi

Kenneth Arnold figyelte meg 1947 júniusában. A központi törzs körüli körlap nagy sebességgel forgott.

Háromszögletű űrhajó

Ezt a típust az 1980 és 1990 közötti invázióban figyelték meg Belgium felett. A csúcsain színváltó fények világítottak.

Sugárhajók

A svájci Eduard Albert (Billy) Meier az 1970-es években lépett a nyilvánosság elé azzal az állítással, hogy 1942-től, ötéves korától kezdve számos alkalommal került közeli kapcsolatba a Plejádokról érkezett idegenekkel, és ezt fotókkal is tudja bizonyítani. A „plejádiak” járművét sugárhajónak (*beamship*) nevezte.

VALÓSÁG? A képek hitelességét és Meier „látnok” állításait nemcsak a szkeptikusok, hanem a meggyőződéses ufókutatók is kétségbe vonják.

X-akták

Meier egyik képéből készült az a „Hinni akarok” feliratú plakát, amely az X-akták sorozatban Mulder ügynök szobájában látható.

